

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2022 č. j. MSK 93800/2022

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 8. 11. 2022 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) ze dne 5. 5. 2022, zn. MUFO 14385/2022. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně dodatečně povolil stavbu pod názvem „Rodinný dům K. p. č. XA“ na pozemcích parc. č. XB a XA v katastrálním území X.

2. Žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného obdržela ve formě „výstupu automatizované konverze s doložkou automatizované konverze do dokumentu v listinné podobě“, kterou vystavila Česká pošta, s. p., dne 8. 11. 2022. Žalobkyně se domnívá, že není garantována nezměnitelnost napadeného rozhodnutí, ani jeho původ od žalovaného, jelikož rozhodnutí neobsahuje všechny náležitosti dle § 69 odst. 1, resp. § 69 odst. 3 správního řádu, konkrétně neobsahuje podpis, resp. elektronický podpis odpovědné osoby za Českou poštu, s. p., resp. za žalovaného, ani otisk úředního razítka, resp. uvedením slov „otisk úředního razítka“ České pošty, s. p. ani žalovaného.
3. Žalobkyně dále namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí v těchto bodech:
 - a. Ačkoliv se dle žalobkyně neúčinnost veřejnoprávní smlouvy týkala také umístění stavby, žalovaný v napadeném rozhodnutí ponechal zcela bez povšimnutí, že stavební úřad 1. stupně ve výroku rozhodnutí neuvedl ust. § 79 odst. 1 a § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), v důsledku čehož není z výroku rozhodnutí stavebního úřadu seznatelné, že posuzoval rovněž umístění předmětné stavby.
 - b. Žalobkyně dále namítá, že z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, se kterým územním plánem je předmětná stavba v souladu, když v neúčinné veřejnoprávní smlouvě je v souladu s Územním plánem obce Frýdlant nad Ostravicí vč. jeho změny č. 10, který byl následně nahrazen Územním plánem obce Frýdlant nad Ostravicí účinným ode dne 20. 12. 2017.
 - c. Žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou žalobkyně, zda likvidace dešťových vod zasakováním ob stojí vedle likvidace odpadních vod svedením společnou kanalizací do vodoteče a zda je toto řešení v souladu s obecnými požadavky na výstavbu a vodním zákonem, dle něhož jsou chráněny i podzemní vody, když *„přezkoumal podle § 129 odst. 2 stavebního zákona výše uvedenou stavbu v rozsahu „provedené změny“, kterou nekonkretizoval, „a to s ohledem na zjištění při kontrolní prohlídce dne 14. 1. 2022, že stavba byla provedena v rozsahu a v souladu s ověřenou projektovou dokumentací a je kompletně dokončena“.* Žalobkyně se dále domnívá, že názor žalovaného, že nepřesnost či nejednoznačnost takové formulace nemůže způsobit nezákonnost rozhodnutí, je nepřiléhavý.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K námitce žalobkyně ohledně způsobu doručování uvádí žalovaný, že doložka výstupu autorizované konverze provedená automatizovaně nemusí obsahovat razítko ani podpis pracovníka České pošty. Toto je nahrazeno v souladu s ust. § 25 odst. 2 písm. j) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, zajišťovacím prvkem zajišťujícím integritu.
5. K námitce žalobkyně, že stavební úřad byl povinen uvést ustanovení stavebního zákona, podle kterých se stavba umísťuje, se žalovaný domnívá, že jelikož stavba již byla realizovaná, nemůže být výrokem rozhodnutí o dodatečném povolení rozhodováno o jejím umístění. Z odůvodnění rozhodnutí dále vyplývá, že stavební úřad projednávanou stavbu posoudil z hlediska naplnění všech požadavků ust. § 90 odst. 1 písm. a) až c) stavebního zákona.
6. K námitce žalobkyně, že není přezkoumatelné z napadeného rozhodnutí, se kterým územním plánem má být předmětná stavba v souladu, žalovaný uvedl, že z obsahu závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 16. 8. 2022, č.j. MSK 100802/2022, jímž bylo potvrzeno fiktivní závazné stanovisko MUFO, odboru regionálního rozvoje a stavebního řádu vyplývá, že v řízení o dodatečném povolení byl stavební záměr posuzován podle územního plánu Frýdlantu nad Ostravicí vydaného formou opatření obecné povahy, který nabyl účinnosti dne 30. 12. 2017 včetně jeho

změny č. 1, která nabyla účinnosti dne 28. 7. 2021 a změny č. 2, která nabyla účinnosti 24. 3. 2021. S těmito podklady měli účastníci řízení možnost se seznámit.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Z obsahu správních spisů vyplývá, že MUFO, odbor regionálního rozvoje a stavební úřad uzavřel dne 9. 10. 2017 s P. D.K. veřejnoprávní smlouvu č. MUFO_S 4517/2017 ve věci stavebního záměru pod názvem „Rodinný dům K. p. č. XA“, která měla současně nahradit územní rozhodnutí podle ust. § 79 odst. 1 stavebního zákona a stavební povolení podle ust. § 108 téhož zákona, přičemž následně krajský úřad vydal dne 29. 9. 2021 pod č. j. MSK 119822/2021 rozhodnutí, kterým deklaroval, že uvedená veřejnoprávní smlouva nenabyla účinnosti. Dne 14. 1. 2022 byla na místě ohlášeného záměru provedena kontrolní prohlídka, kdy bylo zjištěno, že stavba již byla dokončena, a to v souladu s ověřenou projektovou dokumentací, která byla podkladem pro uzavření veřejnoprávní smlouvy z roku 2017. Dne 21. 2. 2022 bylo zahájeno řízení o odstranění stavby, které bylo přerušeno usnesením ze dne 22. 2. 2022 vzhledem k tomu, že na základě žádosti stavebníků ze dne 22. 2. 2022 bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby. Dne 5. 5. 2022 vydal MUFO rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, proti kterému podala žalobkyně odvolání a žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím. Dne 13. 12. 2022 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení o odstranění stavby.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 20. 9. 2023, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně u tohoto jednání předložila soudu doplnění žaloby, z jehož obsahu vyplývá, že žalobkyně pouze rozvíjí již uplatněné žalobní námitky. Nově žalobkyně zdůraznila, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí lze dovodit rovněž z nálezů Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 583/03 ze dne 21. 7. 2004.
10. Předně musí krajský soud odmítnout námitku žalobkyně ohledně způsobu doručování, neboť žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Doložka konverze dokumentu v listinné podobě přitom obsahuje náležitosti stanovené § 25 odst. 2 citovaného zákona.
11. Pokud se týče stěžejní námitky žalobkyně, že z výroku rozhodnutí stavebního úřadu není seznatelné, že posuzoval rovněž umístění předmětné stavby, je třeba uvést následující.
12. Podle § 129 odst. 3 věty druhé stavebního zákona, *dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí*. Z příslušného ustanovení tedy vyplývá, že dodatečným povolením se nahrazuje územní rozhodnutí. Žalovaný tak nepochybil, když se v napadeném rozhodnutí nezabýval absencí ustanovení upravujících územní rozhodnutí v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Z odůvodnění rozhodnutí dále vyplývá, že projednávaná stavba byla posouzena z hlediska naplnění všech požadavků ust. § 90 odst. 1 písm. a) až c) stavebního zákona, tak jak to vyžaduje ust. § 129 odst. 2 téhož zákona. Podrobně se zabýval tím, zda předmětná stavba byla provedena v souladu jak s příslušnými ustanoveními vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, tak s příslušnými ustanoveními vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, přičemž k vybraným

ustanovením dopadajícím na předmět řízení uvedl své konkrétní úvahy. Krajský soud tak neshledal námitku žalobkyně důvodnou.

13. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně, že není z napadeného rozhodnutí přezkoumatelné, se kterým územním plánem má být předmětná stavba v souladu. Lze totiž přisvědčit žalovanému, že z obsahu závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 16. 8. 2022, č.j. MSK 100802/2022, jímž bylo potvrzeno fiktivní závazné stanovisko MUFO, odboru regionálního rozvoje a stavebního řádu vyplývá, že v řízení o dodatečném povolení byl stavební záměr posuzován podle územního plánu Frýdlant nad Ostravicí ve znění změny č. 1, která nabyla účinnosti dne 28. 7. 2021 a změny č. 2, která nabyla účinnosti 24. 3. 2021. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že žalobkyně měla možnost se s podklady rozhodnutí seznámit.
14. Konečně se krajský soud nemůže ztotožnit s námitkou žalobkyně ohledně nedostatečného vypořádání se s odvolací námitkou, týkající se otázky, zda likvidace dešťových vod zasakováním ob stojí vedle likvidace odpadních vod svedením společnou kanalizací do vodoteče a zda je toto řešení v souladu s obecnými požadavky na výstavbu a vodním zákonem. Žalovaný v této otázce citoval odůvodnění závazného stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 24. 8. 2022. Uvedeným stanoviskem byl žalovaný vázán. Nadto, z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že k namítané formulaci „provedenou změnou“ myslel správní orgán prvního stupně změnu v území v souvislosti s řešenou stavbou, jelikož stavební úřad posuzoval stavbu z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona, ačkoli stavba již byla realizována. V těchto bodech se krajský soud zcela ztotožňuje s odůvodněním žalovaného, a tudíž považuje námitku žalobkyně za nedůvodnou.

Závěr a náklady řízení

15. Jelikož krajský soud neshledal důvodné žalobní námitky, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. září 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu